

vi har talt saa meget om, at der skal Hjælp til Selvhjælp, egentlig har staaet sin Prøve ganske godt i disse Aar, idet det har vist sig, at disse Folk, medens de havde Arbejde, har i meget stor Udstrækning indmeldt sig i Arbejdsløsheds-kasserne og betalt ganske betydelige Beløb for at sikre sig mod Arbejdsløshed.

At den Behandling, Lovforslagene har været Genstand for i det andet Ting, har været meget indgaaende, skal jeg villigt indrømme. Hvis man læser selve Forhandlingerne i Salen og Betænkningerne igennem, maa det indrømmes, at der er udført et stort Arbejde. Men jeg maa i Tilslutning til de Udtalelser, som er faldne, sige, at naar man skulde tænke at faa Lovforslagene gennemført i denne Rigsdagssamling, har de været meget længe i det andet Ting. De er nemlig, saa vidt jeg kan se, forelagt der i Oktober Maa-ned, og nu har vi i Dag den 1. April; hvis man skal have Lovforslagene gennemført i denne Samling, maa Landstingets Arbejde forhaabentlig foretages paa en kortere Tid. Efter de, jeg kan vel gerne sige, kritiske Bemærkninger fra den ærede sidste Taler gaar jeg ud fra, at Forslagene vil blive henvist til et Udvalg; at det bliver eet Udvalg for begge Sager, vil jo være rimeligt. Jeg er egentlig enig med den ærede sidste Taler i, at det vilde have været ønskeligt, om de havde været sammenfattet i eet Lovforslag, thi jeg finder, at de er fuldkommen uadskillelige. Med Hensyn til Forslaget om Arbejdsanvisning skal jeg kun sige, at det Forslag, som foreligger, saa vidt jeg kan se, er udarbejdet paa Grundlag af en Overenskomst, som er afsluttet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Det har jo fundet udelt Tilslutning, kan man gerne sige, i det andet Ting, saa jeg ser mig ikke i Stand til at nævne Punkter, der kunde være Tale om at forandre. Jeg vil gerne paa mit Partis og egne Vegne anbefale begge Forslag til hurtig Fremme.

Vejstrup: Ogsaa jeg skal med ganske faa Ord motivere min og mit Partis Stilling til de foreliggende Lovforslag, og jeg kan det saa meget lettere, som vi nu har hørt efter min Mening ganske ypperlige, oplysende og udførlige Foredrag af den højtærede Minister og af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen). Jeg skal herefter kun fremsætte et Par ganske almindelige Bemærkninger og ikke komme ind paa Lovforslagenes Enkeltheder.

Det er rigtigt, som den ærede sidste

Taler sagde, at alene den Omstændighed, at der paa Rigsdagens Bord ligger et Lovforslag, hvis Titel er: Forslag til Lov om Arbejdsløsheds-kasser, i og for sig er trist. Det drejer sig jo ikke om Mennesker, som falder ind under det gamle Ord: Hvo, som ikke vil arbejde, bør heller ikke have Føde, men man staaer overfor en Klasse Mennesker, som maaske i Virkeligheden staaer med arbejdsvillige Hænder eller arbejdsvillige Hjerner, i det hele taget med Arbejdsvillie, men som paa Grund af disse eller hine Samfundsforhold ikke er i Stand til at skaffe sig det nødvendige Arbejde. Jeg maa maaske i denne Forbindelse udtale, at det forekommer mig, at Forholdet bliver vanskeligere og vanskeligere. Man har indenfor Byerne med Rette talt om Sæsonarbejdere, men det kan ikke nægtes, forekommer det mig, at efterhaanden som Landbruget gaar over til at blive mere maskinmæssigt, mere fabrikmæssigt, bliver Begrebet Sæsonarbejdere ogsaa i høj Grad kendt indenfor Landbruget.

Som det fremgaar af tidligere fremsatte Bemærkninger, og ganske særlig af den højtærede Ministers Udtalelse, at Arbejdsløsheds-kasserne kan ikke forhindre Arbejdsløsheden, men kun mildne den, er der formentlig Enighed om, at saaledes er Forholdet i Virkeligheden. Havde det modsatte været Tilfældet, havde man gennem Lovforanstaltninger kunnet hindre Arbejdsløsheden, vilde man jo ikke have nødig at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Arbejdsløsheds-kasser. At det i Virkeligheden er Forholdet, vil jeg gerne sætte Fingeren paa; det, man her gør, er, om jeg saa maa sige, at sætte en Lap paa et Klædebon, hvor det er gaaet i Stykker. Jeg kunde have ønsket, at man gennem den Lovgivning, der er praktiseret gennem de senere Aar, havde haft Øjet stærkere aabent herfor og havde grebet Ondet ved sin Rod, at man havde gennemført Lovforanstaltninger, ganske særlig paa det skattepolitiske Omraade; som maaske havde haft i sig sociale Virkninger, der kunde bevirket, at man ikke havde været nødt til at beskæftige sig med Arbejdsløsheds-kassespørgsmaalet; jeg tror nemlig, at det kunde have ladet sig gøre, uden at jeg i nogen som helst Maade ved denne Lejlighed skal komme ind paa at omtale dette nærmere.

Ihvervel jeg som Landboer ikke har saa overordentlig stor Forstaaelse af hele Arbejdsløsheds-spørgsmaalet eller Arbejdsanvisningsspørgsmaalet, vil jeg dog sige,